

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 8. júla 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného **O. B.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. a/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 1. júla 2015, sp. zn. BB-3T/24/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **O. B.** sa **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj ŠTS) z 1. júla 2015, sp. zn. BB 3T/24/2015, podľa § 238 ods. 3 a § 79 ods. 3 Tr. por., bola zamietnutá žiadosť obvineného **O. B.** o prepustenie z väzby na slobodu a obvinený bol aj naďalej ponechaný vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ŠTS väzbu obvineného **O. B.**, dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, nenahradil.

Špecializovaný trestný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že preskúmaním vyšetrovacieho spisu zistil, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne, odbor kriminálnej polície Trenčín z 20. januára 2015, sp. zn. ČVS:KRP-2/2-VYS-TN-2015, bolo vznesené obvinenie **O. B.** za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona k § 145 ods. 1, ods.2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, ako to je konkrétne uvedené v spomenutom uznesení. Následne vyšetrovateľ MV SR Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Západ Nitra dňa 20. februára 2015, pod ČVS:PPZ-153/NKA-PZ-ZA-2015, oznámil obvinenému, že skutok, za ktorý bolo **O. B.** vznesené obvinenie uznesením, sp. zn. ČVS:KRP-2/2-VYS-TN-2015, bude odteraz právne kvalifikované ako obzvlášť závažný

zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona.

Špecializovaný trestný súd po preskúmaní obžaloby a spisového materiálu v aktuálnom štádiu trestného konania zistil, že skutočnosti uvedené v obžalobe sú dostatočne presvedčivo podložené obsahom predloženého vyšetrovacieho spisu. Preto je možné konštatovať dôvodnosť trestného stíhania obvineného O. B..

Od už spomenutého rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne o vzatí obvineného do väzby neboli vyšetrovateľom alebo obvineným, či jeho obhajcom zadovážené žiadne také dôkazy, ktoré by dôkaznú situáciu zmenili najmä v prospech obvineného.

Ďalej prvostupňový súd po preskúmaní vyšetrovacieho spisu, obžaloby a žiadosti obvineného o prepustenie z väzby konštatoval, že dôvodnosť väzobného stíhania obvineného aj po podaní obžaloby naďalej trvá. Je faktom, že obvinený O. B. svoj úmysel zabiť poškodeného V. R. oznámil polícii. Je faktom ale aj to, že obvinený sa na základe nezhôd s V. R. za všetko, čo V. R. vykonal E. B., synovi O. B., rozhodol pomstiť s tým, že po odchode z polície bol rozhodnutý zabiť V. R., lebo nevie problémy svojho syna iným spôsobom riešiť. Svedkovia práp. E. E. a nstržm. Ing. Š. L. zhodne vypovedali, že obvinený O. B. na adresu poškodeného V. R. trikrát zopakoval, že keď pôjde z polície, tak poškodeného podreže. Svedkovia zo správania sa obvineného nadobudli dojem, že obvinený chce takýto skutok naozaj vykonať. V tomto smere možno poukázať aj na to, že obvinený si na tento účel mal zadovážiť zbraň a mal aj dostatočne presvedčivý motív na vykonanie činu, ktorým hrozil, a to nenávisť voči poškodenému V. R. za to, že menovaný poškodený mal spôsobiť vzatie E. B., syna obvineného O. B., do väzby. Nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že obvinený O. B. ako psychiatrický pacient nedodržiava pokyny lekárov ku svojej liečbe, práve naopak, má dlhodobo užívať prchavé rozpúšťadlá, pričom v súvislosti s abnormne štruktúrovanou osobnosťou obvineného a v súvislosti s dekompenzáciami pri intoxikáciách v rámci závislosti na prchavých rozpúšťadlách nemožno vylúčiť nebezpečnosť správania sa obvineného pre spoločnosť.

Možno preto v tomto štádiu trestného stíhania prijať záver, že obvinený O. B. pravdepodobne iba odložil uskutočnenie svojho zámeru zabiť poškodeného V. R. na neskoršiu dobu. Ustúpenie obvineného O. B. od zámeru zabiť poškodeného V. R. teda zrejme

nebolo mienené vážne a nebolo mienené natrvalo. Preto i naďalej pretrváva nielen dôvodnosť podozrenia proti menovanému obvinenému, ale pretrváva aj celkom reálna a konkrétne spomenutými skutočnosťami podporená obava, že obvinený môže po tom, ako by bol prepustený z väzby na slobodu dokonat' trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Treba zdôrazniť, že správanie sa obvineného z dôvodu závislosti na prechavých rozpúšťadlách sa javí ako nestabilné, nepredvídateľné a prakticky kedykoľvek môže nastať u obvineného potreba dokonat' čin, ktorým hrozil alebo ktorý pripravoval. Preto je stále daný dôvod na väzobné stíhanie obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Špecializovaný trestný súd odôvodnil i nenariadenie dohľadu nad obvineným mediačným a probačným úradníkom tým, že Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. II. ÚS 67/2013, (a následne na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR aj Najvyšší súd SR v Bratislave v rozhodnutí, sp. zn. 1 Tost 35/2013) v podstate uviedol, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) zdôrazňuje, že ustanovenie čl. 5 ods. 3 ním aplikovaného Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „Dohovor“) žiada, aby národné súdy pri rozhodovaní o predĺžení väzby uvážili a zohľadnili alternatívne opatrenia ustanovené národným právom (osobitne pokiaľ je väzobným dôvodom „len“ riziko úteku). Pritom sú v zásade povinné odôvodniť, prečo nepovažujú tieto alternatívy k väzbe za použiteľné. Nedostatok takéhoto odôvodnenia môže predstavovať porušenie čl. 5 ods. 3 prípadne ods. 4 Dohovoru.

ŠTS dospel k záveru, že v tomto prípade dohľad probačného a mediačného úradníka najmä vzhľadom na osobu obvineného, dokumentované správanie sa a už popísanú povahu prejednávaneho prípadu nemožno považovať za dostatočný a nemožno ho prijať. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu možno sa dôvodne domnievať, že aj prijatie tejto záruky by nemalo za následok vyvarovanie sa všetkých konaní, ktoré sú v súvislosti s trestným konaním nežiaduce, neprípustné a zakázané.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obvinený O. B., ktorú písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozhodujúc o podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného O. B. proti uzneseniu ŠTS z 1. júla 2015, sp. zn. 3T/24/2015, nie je

dôvodná.

Obvinený O. B. je trestne stíhaný za prípravu k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, 2, písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 140 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom, ako sa dňa 17. januára 2015 vo večerných hodinách dozvedel, že jeho syn E. B. je trestne stíhaný pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. a súčasne je v trestnom konaní pre tento trestný čin naňho podaný návrh na vzatie do väzby, pričom k trestnému konaniu došlo na základe trestného oznámenia V. R., pojal v noci na 19. januára 2015 úmysel, že tomuto sa pomstí, a z uvedeného dôvodu následne

dňa 19. januára 2015 v presne nezistenom čase v ranných hodinách si za týmto účelom z miesta prechodného bydliska v Prievidzi vzal kuchynský nôž s umelohmotnou rúčkou čiernej farby, dĺžky 25 cm, s dĺžkou čepele 13 cm a so šírkou čepele pri rukoväti 19 mm, s ktorým sa rozhodol V. R. usmrtiť tak, že mu buď nožom podreže krk alebo ho ním dobodá,

pričom svoju pohnútku smerujúcu k úmyslu usmrtiť V. R. dňa 19. januára 2015 v čase asi o 11.20 hod. manifestoval na Obvodnom oddelení PZ na Košovskej ul. č. 5 v Prievidzi, kde uviedol, že hneď ako pôjde preč z OO PZ Prievidza, mieni ísť V. R. usmrtiť,

a z uvedeného dôvodu bol bezprostredne na OO PZ v Prievidzi obmedzený na osobnej slobode a následne zadržaný podľa § 85 ods. 2 Tr. por., a nedošlo z jeho strany ani k pokusu o zabitie V. R..

Obvinený O. B. bol vzatý do väzby uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 27. januára 2015, sp. zn. 2Tpo 301/2015, z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. po tom, ako uvedený súd zrušil uznesenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 0Tp 2/2015, z 22. januára 2015 o nevzatí obvineného do väzby a jeho prepustení zo zadržania na slobodu. Väzba u obvineného začala okamihom jeho zadržania, pričom do lehoty sa započítava aj doba obmedzenia osobnej slobody obvineného od 11.35 h dňa 19. januára 2015 do 10.20 h dňa 22. januára 2015.

Na obvineného O. B. bola podaná obžaloba pre vyššie uvedený skutok 25. júna 2015.

Prokurátor spolu s obžalobou predložil ŠTS dňa 25. júna 2015 na rozhodnutie

aj žiadosť obvineného O. B. z 10. júna 2015 o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú obvinený podal prostredníctvom obhajcu. Prokurátor pripojil ku žiadosti obvineného svoje vyjadrenie, v ktorom navrhol žiadosti obvineného nevyhovieť a neprijat' prípadnú záruku za nahradenie väzby obvineného.

Obvinený v žiadosti (adresoval ju ešte Krajskej prokuratúre v Trenčíne) o prepustenie z väzby namietal zákonnosť jeho trestného stíhania. V danom prípade došlo k zániku trestnosti prípravy na obzvlášť závažný zločin. Obvinený poukázal tiež na to, že Trestný poriadok podmieňuje možnosť vzatia obvineného do väzby existenciou dôvodnej obavy vyplývajúcej z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností. V ďalšej časti svojej žiadosti poukázal na všeobecne platné zásady v súvislosti s rozhodovaním o väzbe každého obvineného. Obvinený zdôraznil, že vzhľadom na rozsah dokazovania vykonaného v prípravnom konaní žiada o prepustenie z väzby na slobodu s nahradením väzby písomným sľubom za súčasného uloženia jedného alebo viacerých primeraných povinností alebo obmedzení.

Prokurátor na neverejnom zasadnutí v trestnej veci obvineného O. B. s poukazom na zadovážené dôkazy, ktoré sú opísané v odôvodnení obžaloby má za to, že obžaloba je dôvodná a opodstatnená. Zároveň poukázal na to, že u obvineného O. B. naďalej pretrvávajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tak, ako boli konštatované Krajským súdom v Trenčíne dňa 27. januára 2015. Navrhol súdu rozhodnúť po podaní obžaloby o väzbe obvineného v rozsahu § 238 ods. 3 Trestného poriadku tak, že súd obvineného ponechá aj naďalej vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zároveň navrhol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby podanú prostredníctvom jeho obhajcu zamietnuť ako nedôvodnú.

Obhajca obvineného na neverejnom zasadnutí stručne uviedol, že sa pridrižiava skutočností uvedených v žiadosti o prepustenie z väzby. Má za to, že trestné stíhanie obvineného O. B. je od začiatku nezákonné, nakoľko trestnosť prípravy v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v danom prípade zanikla. Na základe uvedených skutočností požiadal súd, aby bol obžalovaný O. B. ihneď prepustený z väzby na slobodu.

Obvinený O. B. na neverejnom zasadnutí využil svoje právo vo veci nevypovedať a len stručne uviedol, že trvá na podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal predložený spisový materiál a z neho vyplynulo, že obvinený, tak ako to uviedol i ŠTS, je dôvodne trestne stíhaný za označený trestný čin a tak ako to podrobne popísal v napadnutom uznesení prvostupňový súd, boli zistené i reálne dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 ods. 1, písm. c) Tr. por. pri dodržaní všetkých lehôt a procesných ustanovení týkajúcich sa podania obžaloby i dodržania práv obvineného.

Z týchto dôvodov poukazujúc na podrobné odôvodnenie napadnutého uznesenia ŠTS ohľadne dôvodnosti trestného stíhania i dôvodov väzby i najvyšší súd sa domnieva, že u obvineného existuje reálna obava z dokonania trestného činu, ktorým hrozil a v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu podstatné sťaženie, či dokonca dokonaním činu i úplné zmarenie účelu trestného konania.

Z týchto dôvodov si nadriadený súd dôvody ŠTS uvedené v napadnutom uznesení osvojuje, poukazuje na ne, a to i vrátane úvah o neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obvineným, pretože taký dohľad by reálne nedokázal zabezpečiť účinnú fyzickú ochranu poškodeného V. R. 24 hodín nepretržite.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. júla 2015

**JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková